

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
14. ROČNÍK - BŘEZEN 2016 - ČÍSLO 147

FARNÍČEK

DUCHOVNÍ SLOVO

Drazí farníci,
srdečně Vás zdravím na stránkách našeho Farníčku. V měsíci březnu nám Pán dá dar Svatého týdne, prožítí posledních dnů pozemského života a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Jenom v NĚm je naše spása, naše naděje. On dává život a vše potřebné, abychom jej prožili k slávě Boží a pro dobro lidí. Buďme milosrdní a velkorysí. Odpouštějme, aby nám bylo odpuštěno. V Bohu je naše síla a radost. Modleme se, prosím, za sebe navzájem. Vyprošujme si pokoj a lásku. Důvěřujme Bohu, že ON je nepřemožitelný. Skrze Něho a s Ním a v NĚm se snažme vše konat. Bůh nám požehná.

***Milostiplné velikonoce Vám všem i Vaším rodinám přeje
o. Miroslav***

List arcibiskupa Jana Graubnera o přihláškách do semináře

Drazí bratři a sestry, znovu nastává doba přihlášek do kněžského semináře. Proto si dovoluji oznámit, že v něm máme dost místa pro nové kandidáty kněžství, kteří by se zde připravovali na své poslání. Děkuji všem, kteří se za nová povolání modlí, ale i těm, kteří rádi přijímají do své rodiny děti a dobře je vychovávají, všem, kteří pomáhají kněžím a zapojují se do služby ve farnosti. Zvláště chci oslovit Vás, mladí muži, kteří jste se někdy myšlenkou na kněžství zabývali, nebo máte touhu žít pro druhé, prohlubovat své přátelství s Ježíšem a pomáhat lidem na cestě spásy. Promluvte si s knězem o své životní cestě a hledejte spolu s ním, jestli Bůh nevolá také Vás ke kněžství. Pokud byste viděli, že to může být Vaše cesta, můžete u něj získat bližší informace o přihláškách. Také je možné navštívit Arcibiskupský kněžský seminář v Olomouci, kde se konají setkání pro ty, kteří o kněžském povolání uvažují.

***S přáním radosti z Kristova přátelství každého z Vás zdraví
a všem ze srdce žehná arcibiskup Jan.***

ČESKÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

Čas je běžec dlouhým krokem	české
Člověk všady má své vady	české
Čeho nelze předělati, darmo na to žehрати	české
Co čert schvátí, nerad navrátí	české
Činy jsou mocnější než slova	latinské
Co žena neslyší, dále nepoví	bosenské
Co je povoleno Bohovi, není dovoleno volovi	české
Co do světa celého, když není milého	ruské
Co je přirozené, není hanebné	české
Činy mají přednost před slovy	čínské

FRYŠTÁCKÁ BRÁNA MILOSRDENSTVÍ

Od 18. 12. 2015 až do 20. 11. 2016 prožíváme Svatý rok, který vyhlásil papež František. Jeho mottem je věta z Lukášova evangelia: „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec (Lk6,36). Co znamená být milosrdný - toto slovo se skládá ze dvou částí milo - srdný. Máme být milí srdcem všem lidem, tzn. odpouštět hříchy, pomáhat druhým, modlit se za ně...Ve všech zemích světa byly ve významných chrámech otevřeny Brány milosrdenství.

Pro nás jsou nejbližší na Hostýně, Velehradě a v Olomouci. Také v kostele ve Fryštáku se v noci na první neděli postní objevila Brána milosrdenství (s její stavbou nám ochotně pomohl Ing. Petr Gargulák a pan Miroslav Kamenář...snad se na ně papež František nebude zlobit...). Ta naše se otevře až na Velikonoce. Kdo z dětí bude chtít projít touto bránou, musí se na tento okamžik celou postní dobu pečlivě připravovat a plnit pravidelně úkoly. Každá brána představuje zvláštní místo, kde se vchází z jednoho světa do druhého. Najdeme ji třeba u domů, dříve se branou vcházelo do opevněných měst a hradů. Člověk, který prochází Branou milosrdenství, tím dává najevo, že chce změnit svůj život, že se chce polepšit. Naše brána má ve dveřích 6 kazet (*jako je 6 postních nedělí před Velikonocemi*).

Obrázek v kazetě označuje číslo postní neděle a motiv z evangelia. Tuto neděli 6. března máme ve dveřích brány už 4 kazety, to znamená, že Velikonoce se rychle blíží.

Jaké úkoly na naše děti v postní době čekaly a ještě čekají?

- 1.neděle postní - téma rozhodnutí
(radit pochybujícím, pomáhat druhým)
- 2.neděle postní - téma modlitba (zbožně se modlit)
- 3.neděle postní - téma trpělivost
- 4.neděle postní - téma odpuštění (odpustit těm, kteří nám ublížili)
- 5.neděle postní - téma napomínat hříšníka (nepomlouvat druhé)
- 6.neděle postní - téma služba (udělat někomu radost, pěkné slovo, úsměv, pozdrav)

Velikonoce - modlit se za zemřelé

Děti, kterým se podaří úkol na postní týden splnit, postupně zdobí rám brány barevnými samolepkami květů. Zveme k plnění úkolů postní přípravy rovněž naše dospělé farníky, rodiče dětí, babičky a dědečky. Pro ně bude barevnou kytičkou schůdek do nebe... **-hn-**

POZVÁNKA DO KRAKOWA

Jako pozvání na blížící se Světový den mládeže v Krakově zaslal věřícím olomoucké arcidiecéze svůj pastýřský list arcibiskup Jan Graubner. List se četl ve všech kostelech diecéze o třetí neděli postní, tedy 28. února 2016.

V úvodu zmínil olomoucký arcibiskup probíhající oslavu Roku milosrdenství a pokračuje: „Není náhodou, že právě v tomto roce vás, mladé lidi, zve papež František od 20. do 31. července na Světový den mládeže právě do Krakova, do města, kde žil svatý papež Jan Pavel II. a svatá sestra Faustyna, od níž polský papež přijal úctu k Božímu milosrdenství.“ Připomněl mladým posluchačům, že víra je sice osobním rozhodnutím, ale zároveň povoláním k životu s druhými. „Společenství není přepychem pro některé, ale stylem života každého pokřtěného,“ upozorňuje a vybízí: „Kdo nemá společenství, najděte si ho, nebo ho založte. Jestli společenství máte, ale nelíbí se vám, obnovte ho především tím, že tam přinesete to, co tam chybí, že tam přinesete svou lásku a ochotu.“

Arcibiskup Graubner pak pozal všechny mladé lidi na setkání v jednotlivých děkanátech u příležitosti Květné neděle (20. 3.) a v létě na zmíněné světové setkání mládeže s papežem Františkem do Krakova. Obrací se ale i k rodičům a všem, kterým na mládeži záleží: „Zvu vás na jednodenní pouť do Krakova v sobotu 28. května, abychom svým putováním a modlitbou připravili pouť mladých. Ty, kteří nemohou putovat, prosím o modlitbu za mládež, a nemocné navíc o obětování trpělivě snášených bolestí.“ **Všechny věřící pak vybízí**

k finančnímu příspěvku do kostelní sbírky konané v neděli 6. března, jejíž výtěžek podpoří účast mladých lidí z ČR na setkání v Krakově. „Prosím Pána, aby se co nejvíc mladých lidí setkalo s osobní láskou Ježíše a během Světového dne mládeže prožilo, že církev je mladá, krásná, inspirativní a nabízí smysl života každému člověku,“ uzavírá svůj list arcibiskup Jan Graubner a všem věřícím uděluje své požehnání. **www.ado.cz**

POZVÁNKA NA KONCERT

Zveme Vás na Pašijový koncert – pásmo komorní hudby a textů Paula Claudela „Křížová cesta“.

Účinkují: Lucie Fajkusová – harfa, Marie Obdržálková – flétna a František Odstrčil – mluvené slovo.

Koncert se koná ve fryštáckém kostele sv. Mikuláše v neděli 20. března 2016 od 15.30. Těší se na Vás organizátoři akce.

PĚT ŘÍMSKÝCH ZASTAVENÍ

Před vstupem do baziliky jsme velice pečlivě „prohlédnutí“. Stojí tu stan, ve kterém je bezpečnostní rám známý z letišť nebo vstupů do chráněných budov. Kromě několika policistů tu hlídají také po zuby ozbrojení vojáci. Tak musím (poprvé, ale rozhodně ne naposledy) sundat i opasek (má kovovou přezku). Teprve poté můžeme vejít do chrámu. Uvnitř zrovna probíhá kajícíná bohoslužba. Kostelem prochází průvod

(i s biskupem) a každou chvíli se lidé zastaví a zpívají. Trochu to připomíná naši křížovou cestu (*ale ta přece nebývá v sobotu – a navíc ještě není postní doba?*). I přes to máme dostatek času, abychom si prohlédli celý interiér tohoto nádherného kostela.

Hlavní (papežský) oltář smí používat pouze papež nebo kněz, kterému papež udělil povolení. Urna na oltáři obsahuje ostatky sv. Matouše a dalších učedníků. Nad oltářem je obraz Panny Marie, nejvýznamnější mariánský obraz v Římě, který má zázračnou moc. Před oltářem je klečící socha papeže Pia IX.

V této bazilice najdeme také dvě kaple - Sixtinskou a Paolinskou.

Sixtinská kaple je dílem D. Fontany, který ji vytvořil na žádost papeže Sixta V. Fresky v kapli zachycují život Panny Marie a Kristovo dětství a v kopuli jsou vyobrazeny andělské kůry. Stěny zdobí mramor ze starých antických budov. Po stranách stojí dva náhrobky papežů Sixta V. a Pia V. Reliéfy náhrobků zobrazují výjevy ze života obou těchto papežů, kteří jsou zde také pochováni. Ostatky předchůdce Pia V. sem nechal umístit papež Sixtus V. V bočních výklencích jsou umístěny sochy apoštolů Petra a Pavla a sochy světců z řádů (dominikánů a františkánů), ze kterých vyšli oba papežové.

Uprostřed kaple se nachází vzácná relikvie – údajná část Ježíšových jesliček. Dřevěné kousky jesliček jsou ukryty v bohatě zdobeném svatostánku (miniaturě kaple), který nesou čtyři andělé.

V 17. století byla vystavěna papežem Pavlem V. další kaple – Paolinská kaple (nebo také kaple Borghese). Jejím stavitelem byl Flaminio Ponzio. Je zdobena materiály z antických památek a překrásnými malbami, na kterých se podílelo mnoho významných umělců. Také v této kapli jsou pohřbeni dva papežové, a to Pavel V. a jeho předchůdce Kliment VIII. Reliéfy na jejich náhrobcích zobrazují scény z jejich života. My se zde krátce pomodlíme a vydáváme se na další cestu. Chceme dnes ještě vidět Kostel svatého Petra v řetězech (San Pietro in Vincoli), který je asi kilometr odtud směrem ke Kolosseu.

pokračování příště

ŽIVOT V DUCHU – JEŽÍŠ JE PÁNEM TVÉHO ŽIVOTA

„Velmi důležitou službou, tou nejdůležitější, kterou lze v Církvi prokazovat, je pomáhat Božím lidu k osobnímu setkání s Ježíšem Kristem, který nás mění v nové muže a nové ženy.“ (papež František)

1. Ježíš je Pánem mého života jen tehdy, pokud mu dovolím Pánem být.

Ježíš - Pán mého života? Ne, děkuji. Nikdo mi nebude nic předepisovat. Jsem svobodný a chci jím zůstat. Chtěl bych dělat a nedělat právě to, co já chci.

Mnozí řeknou: pojd' Ježíši, jed' se mnou v autě mého života. Udělej si pohodlí na zadním sedadle, budeš-li ovšem chtít, můžeš sedět i vpředu vedle mne. A když nebudu vědět, kudy jet dál, nebo když budu mít poruchu, můžeš mi ochotně pomoci.

Ve skutečnosti nám ale přijde nesmírně zatěžko přenechat mu kontrolu nad naším vlastním životem. Chceme být nezávislí. Chceme se rozjíždět a zastavovat sami, spěchat nebo jet pomalu - jak se nám to hodí. Ale protože jsme nezkušení jezdcí, stanou se v našem životě všechny možné „nehody“. Ježíš nás však nikdy nenutí, abychom mu předali řízení. Ale znovu čeká a znovu mne zve: Dej mi klíče, nech mne řídit. Budeš pak v bezpečí a neunavíš se.

Ne, Ježíš nás nenutí s namířenou pistolí. Je přece dobrým pastýřem, který nás chce vést na zelené pastviny (Ž 23; Jan 1,16). On je tedy Pánem mého života, jestliže mu já ve své svobodě dovolím, aby tímto mým Pánem byl. On říká: „Hle, stojím u dveří a klepu.“ (Zj 3,20)

2. Já mám jiné pány, jiné řidiče.

Podívám-li se do svého života (i když jsem snad i veskrze ochoten dovolit Ježíšovi, aby byl řidičem auta mého života), objevím poměrně brzy, že nejsem zdaleka tak svobodný, jak jsem si myslel. Mám všechny možné pány, vlastníky domu či řidiče, kteří řídí můj život, kteří mne postrkují. Mé povolání, má práce mne může ovládat. Perfekcionismus na zahradě nebo v domácnosti mne může zotročovat. Mé břicho, jídlo, pití, sexualita mohou být mými pány, kteří mnou hýbou. Přání být někým známým mne mohou ovládat. Také vztahy k jiným lidem (mnohá zdánlivá přátelství) mohou tak vládnout mým časem a mými silami, že jsem nesvobodný. Televize a určité knihy a časopisy mohou zabíjet mého ducha. V sedmé kapitole listu Římanům nacházíme výborný popis naší situace, našeho vnitřního zotročení: „...nedělám to, co chci, nýbrž to, co nenávidím...“ jestliže však činím to, co nechci, nedělám to já (mé skutečné já), ale hřích, který ve mně přebývá (mé ego). To znamená, že mé hříšné touhy, které vycházejí z egoismu, jsou mým vlastním pánem a mistrem.

POKRAČOVÁNÍ

Při poznání této skutečnosti Pavel volá: „Já nešťastný člověk. Kdo mě vysvobodí z tohoto těla smrti (s jeho hříšnými sklony)?“ a nachází krásnou odpověď: „Jedině Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, Pána našeho.“ (Řím 7,14-25). Nejsme tedy schopni sami ze sebe překonat ty síly zla a hříchu, které jsou v našem já činné. Osvobození přichází teprve tehdy, když přijmeme Ježíše jako Pána našeho života.

3. S Ježíšem jako Pánem mého života mohou najít pravou svobodu a pravý pokoj.

Kdo udělal opakovaně zkušenost vnitřního otroctví (např. závislost na lécích), může potvrdit Ježíšovo slovo „když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni“ (Jan 8,36). Dovolíme-li tedy Ježíšovi, aby byl Pánem našeho života, pak můžeme zažít celou řadu krásných důsledků. Jestliže se jím necháme vést, necháme-li ho „řídít“, pak jsme jisti, pak jsme v pokoji.

Pak si nemusíme dělat zbytečné starosti.

Pochopitelně tomu nesmíte špatně rozumět. I pak budou v mém životě mrzutosti, břemena, obtíže. I tehdy budu muset nést nejen kříž. Bude mnoho věcí, které nebudou probíhat tak, jak já bych chtěl. Ale budou probíhat tak, jak on by to chtěl, protože má všechno ve své ruce a dovede ze všeho vytěžit dobré. Víme, že vše napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha (Řím 8,28).

Je-li Ježíš naším Pánem, máme stále problémy, utrpení totiž neobejdeme. Ale nemůže jít úplně špatným směrem. Protože on je u nás. A s touto vírou v jeho milující přítomnost, s tímto postojem stále odevzdanosti jemu, nerebelujeme proti bolesti a utrpení. Učíme se pouštět to, co křečovitě držíme, říkat ano - a tak nás nemůže žádná těžkost překvapit. Více se modlíme, učíme se důvěřovat. Hledáme útočiště v Ježíšových pažích a jsme tam v bezpečí navzdory všem otázkám „proč“ a „proč právě já“, na něž nenacházíme žádnou odpověď.

S Ježíšem jako Pánem našeho života nás jednou nepřemůže ani smrt. Pro křesťany prvotní církve a prvotních křesťanských obcí bylo toto přesvědčení zdrojem odvahy i v nejtěžších pronásledováních. S vírou, že Ježíš je Pánem a vítězem také nad smrtí, mohli hledět smrti do tváře s úsměvem: „Ty mne ve své moci neudržíš. Můj vzkříšený Pán mne vyrve z tvých rukou. Pak s ním budu žít na věky, navždy.

FRYŠTÁČTÍ SKAUTI

Fryštáčtí skauti a skautky mají svou klubovnu na farním dvoře. Pamětníci si možná vzpomínají, že hospodářské budovy na farním dvoře byly původně chlévy se stodolou, později tu byly Stavebniny a až po revoluci byly budovy vráceny zpět faře. Není třeba dodávat v jakém stavu po těch letech a po takovém zacházení byly. Velkou zásluhou P. Honky a jeho bratra, a za nemalé pomoci farníků, se tyto prostory začaly opravovat. Skauti v té době zrovna sháněli nové klubovny pro svoji činnost a tak nám byla nabídnuta možnost usadit se zde. Kde bychom ve Fryštáku našli lepší místo! Je v centru města, bezpečně ohrazené zdí a s velkým hřištěm. Část stodoly jsme mohli využívat jako sklad táborového materiálu a tři opravené místnosti jako klubovny – to byl splněný sen!

Dvě místnosti jsme si rozdělili jako chlapeckou a dívčí klubovnu, třetí místnost jako sklad a za ní WC. Během let získaly prostory svoji výzdobu ve skautském duchu, pravda, skautky na toto mají svůj dívčí náhled, ale důležité bylo, že dětem se tu líbilo a bylo tu bezpečno.

Postupně se však začaly projevovat neduhy zejména původního zdiva, jednalo se přece jenom o původní chlévy. A tak se několikrát opravovala postižená místa novými omítkami, příliš nepomohlo ani částečné vysoušení elektrickými topidly. Vloni na podzim jsme si však řekli dost. Stále vlhčí stěny, scházející izolace, nutná oprava podlahy v průchozí místnosti k WC – vše volalo po zásahu takřikajíc

„z gruntu“. A tak jsme se do toho pustili. Nejprve oldskauti vyklidili zadní místnost, vyházeli podlahu s prkny s dřevomorkou, okopali část omítek, místnost jsme nechali vyschnout a pak byla položena nová dlažba a opraveny omítky. Po vymalování – místnost jak nová. Tím jsme získali prostor k vyklizení klubovny skautů, která byla nejméně zasažena vlhkostí a plísní. Zejména zásluhou vedoucího 5. oddílu skautů br. Adama Běláka byly venku odkopány a zaizolovány základy celé budovy. Nevěřili byste, jak se i malí hoši se na tomto nadšeně podíleli, a to do té doby někteří nevěděli, co je to krumpáč! Po té byly okopány omítky v celé místnosti „až na cihlu“ a od té doby vysušujeme a čekáme na lepší počasí. V plánu je rekonstrukce elektroinstalace, pak zakoupení sanačních omítek, omítání, znovu dosušení a výmalba prostor. A když už se to bere takhle od základů (tedy doslova!), tak už mají kluci vypracován návrh, jak nově vybavit opravenou klubovnu. Už aby to bylo! Je jasné, že takové práce nejsou zadarmo. Něco prostředků jsme měli z vlastních zdrojů, ale převážná část financí byla získána z grantů města Fryštáku, za což zastupitelům děkujeme. Díky patří také farnosti za 10. tisícový příspěvek z loňského Živého Betléma. Tyto prostředky využijeme na dokončení oprav a nové vybavení kluboven. Věříme, že dětem se tu pak bude ještě více líbit. **Za fryštácké skautky a skauty Klaus.**

KNIHA VZPOMÍNEK

Zimní čas, který „šetří“ slunečním svitem pro letní dny, není zrovna moc oblíbený, a když ještě zapomene napadnout sníh....závidíme ptactvu, že může odletět do teplých krajín.

Jinak je tomu u milovníků čtení. Mezi vánočními dárky se objeví nové knihy, a protože nás to neláká moc ven, jsme vděční za ty chvíle nových příběhů, dobrodružství a poznání. Dnes bych vás, milí čtenáři, chtěl upozornit na jednu z knih právě doby vánoční, která patří mezi knihy poznání.

Jde o „KNIHU VZPOMÍNEK“ od spisovatelky Rowan Coleman. Pojednává o ženě, a především matce Claire, která ve svých 50. letech onemocní Alzheimerovou chorobou. Sama má 20-ti letou dceru Caitlin a 3 letou dceru Esther. Stará se o ní její máma Ruth a manžel Greg. Forma, jakou je kniha napsána není běžná. Claire dostává od manžela velkou knihu, aby do ní zaznamenávala své poznámky, které jí mají pomoci při zvládnutí této kruté choroby. Tím, že kniha je neustále po ruce, zapisují do ní i ostatní členové rodiny. A tak se stane, že zápisky v knize nejsou chronologicky řazeny za sebou a je třeba se vždy podívat na začátku kapitoly na datum a autora příspěvku do knihy. Velmi emotivně a opravdově jsou v „KNIZE VZPOMÍNEK“ vylíčeny vnitřní pocity člověka nemocného Alzheimerovou chorobou, jeho jakoby neustálé cestování časem z minulosti do přítomnosti a zpět. Mistrným vypravěčským způsobem, který je vlastní autorce knihy, jsme vtaženi do samotného středu rodinného dění, vzájemných vztahů, které jsou stále více ovlivňovány přítomností nemocného člověka. Prožíváme s nimi chvíle plné úzkosti, obav, ale především vzájemné lásky, která skutečně zůstává a přetrvává navěky – malý úryvek ze závěru knihy, okamžiku kdy matka Claire je při plném vědomí a v přítomném okamžiku se svou dcerou Caitlin:

„ Ani vteřinu se netrap tím, co by mohlo být nebo co bude. Důvěřuj svému srdci, protože – a to mi věř -, svět kolem tebe se může rozpadnout, mozek a tělo tě můžou zradit, ale tvoje srdce, tvoje duše.... ty zůstanou celé. Srdce a duše rozhodují o tom, jaká jsi. To, co přetrvá, je láska kterou dáváme a přijímáme. Caitlin mě objímá, jak to dělala, když byla ještě dítě, pevně mě drží, snaží se mě přimět, abych ji neopouštěla. A já si z celého srdce přeji, abych s ní tady mohla zůstat navždy.“

V úvodu jsem knihu vložil do přihrádky knih poznání. Myslím si, že tato kniha si to zaslouží. O Alzheimerově chorobě často vtipkujeme v souvislosti se zapomínáním věcí. Autentický příběh Claire a její rodiny nám odkrývá skutečnou zákeřnost a nemilosrdnost této nemoci. Po přečtení knihy více pochopíme, a při setkání s takovým člověkem na ulici, v obchodě, kavárně, můžeme více pomoci. **-fk-**

ŽIVOT V DUCHU – JEŽÍŠ JE PÁNEM TVÉHO ŽIVOTA - DOKONČENÍ

4. Chceme říci „ano“ k Ježíši a „ne“ k otroctví hříchu

Chceme Ježíše nově volit jako Pána našeho života. Chceme mu předat klíč našeho života a ponechat mu ho a potom zakusit, kolik pokoje, radosti a síly je nám díky tomu otevřeno.

Abychom jednoznačně vyjádřili svou připravenost vzdát se všech jiných plánů našeho života, naši připravenost zřít se všeho otroctví, které nás poutá a váže, jsme pozváni ke slavení svátosti smíření (kdy..., kde...). V dobré zpovědi chceme Ježíšovi předat naše hříchy a naše hříšné sklony. A když pak kněz řekne v Ježíšově jménu prorocké slovo: „uděluji ti rozhršení“, pak jsme opravdu osvobozeni.

Těšme se už teď na tento velký okamžik milosti.

Vybráno z knihy Život v Duchu - P. Ernsta Sieverse, W.V.

POSTNÍ ALMUŽNA 2016

Také v našem farním kostele máme nyní možnost vyzvednout si pokladničky postní almužny 2016. (...a k čemu mají sloužit?)

P. Bohumír Vitásek prezident ACHO (*arcidiecézní charity Olomouc*) k nim podává tyto pokyny, rady k čemu mají sloužit.

1) Svobodný člověk dokáže udělat to, co je dobré, i když je to těžké.

Vklad: rozhodnutí a námaha - Výsledek: dobro

Bonus: Radost a pokoj v srdci

Oproti tomu člověk závislý na svém Já dělá vždy jen to, co se mu chce, nebo nechce, co je snadnější a příjemnější.

Vklad: „pohodička“ (wellness) - Výsledek: zlenivění

Bonus: rozmrzlost

Postní almužna nabízí trénovat svobodu Božího dítěte a následovat Pána Ježíše.

2) Pane, ať vidím, prosil slepec Pána Ježíše. Prosme i my ve společné modlitbě u svíce a postní kasičky, ať vidíme a všimneme si ve svém okolí těch, kdo jsou chudí a potřebují pomoc.

3) Modleme se za ně.

4) Dejme do kasičky spolu s obnosem, ušetřeným za „pohodičku“, která se dá koupit, lístek s jejich jménem, případně s návrhem, jak jim pomoci.

Nadmíru se divili a říkali (o P. Ježíši): „Dobře všecko udělal. I hluchým dává sluch a němým řeč.“ Mk 7,37

Když šel Ježíš odtud dál, viděl v celnici sedět člověka jménem Matouš a řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. Mt 9,9

Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.“ Mt 16,24

„To jsem Vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vy abyste se radovali naplno.“ Jan 15,11

Zkusme to a poznáme. JSk

6. 3. 4. neděle postní
 13. 3. 5. neděle postní
 19. 3. Slavnost svatého Josefa
 20. 3. Květná neděle
 24. 3. Zelený čtvrtek
 25. 3. Velký pátek
 26. 3. Bílá sobota
 27. 3. Zmrtvýchvstání Páně
 28. 3. Velikonoční pondělí

POZVÁNKA NA VÝSTAVU

Dvě výstavy věnované významným moravským osobnostem prvních desetiletí 17. století byly ve čtvrtek 3. března 2016 otevřeny na zámku v Holešově. Pořadatelé z městského kulturního střediska a městského muzea při nich představili sv. Jana Sarkandra, který v Holešově působil jako farář krátce před svou mučednickou smrtí roku 1620, a kardinála Františka z Ditrichštejna, který byl v letech 1599 až 1636 olomouckým biskupem.

První výstava nese název „Sv. Jan Sarkander (1576–1620). Farář holešovský: život – smrt – úcta“ a představí kněze, který v Holešově začal působit právě před 400 lety. Druhou výstavu, nazvanou „Mezi klíčem a mečem“ a věnovanou osobnosti Františka kardinála z Ditrichštejna a jeho době, připravilo Diecézní muzeum v Brně.

Na pořádání výstav se dále podílí Arcibiskupství olomoucké, místní farnost, olomoucká pobočka Zemského archivu v Opavě, Státní okresní archiv Olomouc a Vědecká knihovna v Olomouci.

Výstava je přístupná od 3. března do 31. května denně kromě pondělí, a to od 9.00 do 12.00 a odpoledne od 13.00 do 17.00.

S	N	S	A	N	I	T	A	K	P	I	Ř	CH	Z	E
A	N	E	P	A	C	I	E	N	T	C	A	L	Ý	K
N	Y	E	M	A	V	A	R	T	O	D	O	Z	O	A
G	K	Z	K	O	M	A	K	M	Á	M	Á	P	K	N
Í	P	D	Ř	L	C	K	E	Č	E	K	E	V	O	R
N	A	R	A	Ž	E	N	I	N	A	R	A	O	T	Á
A	K	A	K	J	E	Š	I	L	A	P	Á	Z	Z	K
A	K	V	É	C	U	N	A	C	A	R	A	P	O	E
E	C	Í	L	P	A	P	E	K	E	I	T	K	R	Č

Zdraví...viz tajenka (12 písmen) - najdi a vyškrtej tato slova:

Angína	Koma	Opar	Zápal
Cévkva	Kýla	Operace	Zdraví
Čekárna	Lékař	Otrava	Zlomenina
Chřipka	Lišej	Pacient	Zubař
Kapačka	Naraženina	Plíce	
Kapavka	Nemoc	Roztok	
Kapky	Nemocnice	Sanita	
Kašel	Obvaz	Zákal	

Připravil František Zálaha**Vtip dne...**

Ptá se pan farář ve škole...

Pepíčku víš, kdo byl prvním člověkem na zemi?

Adam.

A jaký hrozný trest na něj Bůh seslal?

Evu.

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ**REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ**

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 5. 3. 2016 v nákladu 200 ks.